

deraf, er noget ganske Andet; men saaledes som Sagen ligger for, og saaledes som jeg har udtalt mig igaar, tror jeg ikke, at der er noget Bøjsentligt at udsætte, og jeg finder, at den ærede Ordførers Fortærelse paa mig i den Anledning er aldeles ubesøjet. Jeg siger, at Opgaven er at faae Præstefaldene ind paa Finantsloven. Jeg gad vide, om den ærede Ordfører vil modsig, at dette er Opgaven. Jeg har sagt, at paa Finantsloven for i Fjor stod der en Bevilling fra Folkethinget om dette Punkt; jeg gad vide, om ikke Enhver kan læse sig det til. Jeg har sagt, at i det Forslag, som her foreligger, er der ingen Bevilling opført. Jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører kunde oplyse mig om, at jeg ser feil, og at der alligevel staar en Bevilling, og kan han oplyse mig derom, gaar jeg med ham. Jeg har sagt, at det Forslag, som Flertallet opstiller, er det første Forslag i Rigsdagen, som giver Ministeren Ret til at skaffe og valte med Præstefaldene. Kan den ærede Ordfører poavise mig et andet Sted enten i eller udenfor Rigsdagstidenden, hvor det er vedtaget gennem Rigsdagen, at Ministeren kan inddrage af Præstefaldene, hvad han vil, og gjøre med disse Penge noget Andet end at anvende dem til Præstefaldets Beskrivelse, saa skal jeg indrømme, at jeg har taget feil, men jeg veed ikke, hvor det staar; men maasse da den ærede Ordfører vil behage at veilede mig. Man tillader i Forslaget Ministeren at beskære eller inddrage af Raldene, men man opfører ikke nogen Bevilling paa Finantsloven. Var der først paa Finantsloven en Indtægtsbevilling fra disse Inddragninger, kom Udgiftsbevillingen af sig selv. Det vilde da gaa paa samme Maade som med det Affnit i Finantsloven, hvor der har været Tale om Bispetienderne. Da Rigsdagen fik den bevilgende Myndighed, vare ikke alle de Bispetiender, der nu ere der, opførte paa det vedkommende Affnit; der er senere kommet flere til, og det er da faldet af sig selv, at, naar et Bispefald blev vakant, opførte den paagjældende Kultusminister af sig selv Bispestolens Indtægter paa Budgettet, hvad enten de gave Overskud til Statskassen eller de gave Underskud. Nibe Bispestol f. Ex. har om ikke for det Meste saa dog i mange Aar givet Underskud. Paa samme Maade, dersom Folkethingets Finantslov fra Marts Maaned i Fjor var bleven vedtaget, saa vilde der stadig være kommet en vælgende Bevilling paa denne Post til Indtægt, og altsaa vilde der med Nødvendighed have udviklet sig en tilsvarende Udgiftspost. Saaledes er det ellers gaaet paa Finantsloven, hvorfor da ikke paa § 9? Men det er netop Manglen ved Flertallets Forslag, at man savner en Bevilling. Jeg tror herved at have godtgjort, hvad jeg har sagt, og jeg drifter mig til at henstille til Opinionen, om den ærede Ordfører har Ret til at anvise mig den Plads, som han var saa velvillig stærkt at paapege mig. Den ærede

Ordfører mente, at jeg havde misforstaaet Forslaget, og han bebrejdede mig, at jeg ikke havde talt om anden Afdeling af Forslaget. Jeg vil dertil svare, at, har jeg ikke udtrykkelig berørt anden Afdeling af Forslaget, er det en Forglemmelse, jeg husker det ikke, men jeg tror, at, hvad jeg har sagt, med Føje kunde udledes af Forslaget i det Hele taget. Der maa lægges Mærke til, at inden jeg kom til at yttre mig, havde det ærede Medlem her foran mig (Berg), som før har været Ordfører for denne Sag, udtalt sig meget udførligt, og da jeg har fulgt ham i denne Sag baade i forrige Samling og i denne, hvilket er den ærede Ordfører fuldstændig bekendt, behøvede jeg vel neppe at være saa overordenlig vidtløftig. Den ærede Ordfører siger, at jeg vilde beegne ham med Ubehageligheder. Ege saa vist som det neppe har ligget i mit Foredrag at sige ham personlige Ubehageligheder, lige saa lidt har jeg villet det; men hører den ærede Ordfører Ubehageligheder fra mig, saa er det de faktiskke Ting, jeg refererer, der ere ham ubehagelige. Han maa jo dog vide, at han har Ansvar, da han har været en aktiv Leder med Hensyn til den politiske Bevægelse, som har fundet Sted om denne Sag i det sidste Aars Tid, og dersom den ærede Ordfører nu vil sætte noget Andet igjennem, end han før har forseglet, eller indtage en afvigende Stilling fra sine tidligere Meningsfæller, hvortil jeg har haat den Være at høre, saa maa han finde sig i, at vi foreholde ham de paagjældende Fakta. Den ærede Ordfører er nemlig efter min Formening ligesom det øvrige Flertal i Færd med at gjøre det, som man for mange Aar siden her i Salen kaldte en Frontforandring. Jeg har selv været med i en saadan Frontforandring, det lægger jeg slet ikke Skjul paa, det er bekendt for flere af de ærede Herrer, som ere her, og da tog jeg mine Ubehageligheder og maatte være glad til, om jeg slap billig derfra. Man bebrejdede ligeledes mig, at jeg fra yderste Venstre sluttede Alliance med et altsfor absolutistisk Ministerium. Dette har jeg taalt; jeg har erklæret, at jeg har gjort det, og jeg har ladet mig dømme i min Valgkreds for, at jeg saaledes gjorde omkring i to vigtige Sager. Jeg tror, at det ærede Medlem eller Flertallet — jeg veed ikke, om jeg tager feil — ere ved at gjøre en lignende Frontforandring, og jeg kan virkelig ikke berede dem en bedre Skjæbne end den, jeg selv har haat. At der er en Frontforandring stærkt i Gang, det vil man jo høre næsten paa hver eneste Tale; det blev jo stærkt fremhævet fra tre indflydelsesrige Talere i Saar, hvorledes vi skulde have et andet Forslag til 3die Behandling. Ministeren var den ene; han vilde først have Landsthingets, om ikke Samtykke, saa dog dets Billigelse til at gaa ind paa det nu foreliggende Forslag; det er altsaa en Overenskomst, som der skal tilveiebringes fra den Side mellem Ministeren og Landsthinget. Den